

www.lwengokids.nl
Bakkerstraat 2, 3882 AA Putten
Tel. 06 1307 1167
mail: lwengokids@gmail.com

Kamer van Koophandel nr. 68254237 | ANBI-geregistreerd
Rekening NL75 TRIO 0379 3857 67 t.n.v. Lwengo Kids Foundation – Putten

Nieuwsbrief nr. 15 en reisverslag april/mei 2023

Op werkreis naar Uganda

Met een koffer vol brieven vlogen we op 23 april samen met ons bestuurslid Harry Hoorn naar Uganda. Later in de week zal zijn zoon Tom zich ook bij ons voegen. Hun verhaal leest u verderop in deze nieuwsbrief.

Zoals gewoonlijk reizen we de volgende dag naar Masaka, maar nu rijden we eerst naar Kampala op zoek naar een rolstoel voor Rihana. Zij is weer thuis en moet overal naar toe gedragen worden. Een rolstoel met rubberbanden zou ongelooflijk fijn zijn en veel ruggen van verzorgers sparen! Maar we vinden alleen maar slechte 2^e hands rolstoelen. We besluiten door te reizen naar Masaka.

Een paar dagen later vinden we in Masaka inderdaad een goede, nieuwe rolstoel met rubberbanden en die kopen we voor Rihana.

De volgende dag relaxen we wat en bereiden ons voor op ons eerste dag in Lwengo. Ook arriveert Tom vandaag.

Voordat we naar Lwengo vertrekken, rijden we eerst langs het Ziekenhuis in Masaka waar ons sponsorkind Pheibe is opgenomen op de mental ward. Al langere tijd vinden we haar somber. Ze zit nu in Primary 7 en dus in boarding section, wat ze niet echt leuk vindt. Pheibe is HIV positief, daar slikt ze medicijnen voor, maar in boarding gaat dat mis omdat ze zich schaamt tegenover de andere kinderen voor haar medicijngebruik. Toen ging het helemaal mis. Ze werd depressief en huilde voortdurend.

Nu dus in het ziekenhuis. Ik heb een dagboekje voor haar gekocht en hoop dat ze hier haar leuke en minder leuke verhalen in op wil schrijven zodat er in haar koppie weer ruimte komt voor positieve dingen. Misschien helpt het.

We zien Pheibe met oma zitten, wachtend op de dokter op een bankje in de hal. Uit een heel flauw glimlachje blijkt dat ze ons wel herkent. We praten wat met oma, maar waardoor één en ander zo is geëscaleerd wordt nog niet echt duidelijk.

Verdrietig om Pheibe, verlaten we het ziekenhuis. Je vraagt je dan af: "waar is het misgegaan". Maar, knop om, want we moeten door, naar Lwengo waar de kinderen op ons wachten en we weer hartelijk ontvangen worden met zang en dans!

Aan het eind van de ceremonie overhandigen we symbolisch de nieuwe bodaboda, nieuwe schoolboeken, de nieuwe copier en het elektrisch maken van de waterpomp.

Op deze dag zien we ook alle kleine kinderen van Special Class, Baby Class Middle Class en Top Class. Na een late lunch, zien we de jongeren van

Secondary School St. Joseph. Zij komen speciaal naar Lwerudeso School omdat hun school i.v.m. vakantie al gesloten is.

Tom en Harry assisteren ons vandaag en als een geoliede machine doen we in ons Lwengo shirt ons werk!

Naast de brief van de sponsor hebben we ook altijd een aardigheidje van de Stichting bij ons. Dat is voortgekomen uit het feit dat sommige kinderen geen groet van de sponsor krijgen. Deze keer nog een extraatje: een kleine wuppie in de vorm van een varkentje. De kinderen zijn er blij mee en vooral de "embizi" (= varken in Luganda) valt erg in de smaak bij groot en klein!

Terwijl Tom, Harry en Pieter de andere dag op huisbezoek gaan bij de door Tom gesponsorde kinderen in Lwengo en ons project verder gaan bekijken, begin ik aan de voortgangsrapportages en alle foto's toe te voegen aan de digitale dossiers op de laptop. Dat is een klusje hoor! Maar ik ga met liefde aan het werk en zie ik alle kinderen weer één voor één aan mij voorbijgaan.

We bezoeken de nieuwe Secondary School St. Mary Laetitia. Een prachtige school met een magnifiek uitzicht! De meeste jongeren die we spreken hebben het naar hun zin. Overal zien

we jonge aanplant van heggertjes en boompjes. De slaapzalen liggen wat hogerop en zien er ook netjes uit. Een goede keus voor een Secondary School in de buurt die zowel voor Anthony als voor ons goed te monitoren is.

Op zondag hebben we een gesprek met onze oudste sponsorjongere Axum. Hij heeft wat problemen die opgelost moeten worden. Ik schrik als hij de poort binnenloopt. Hij is mager en met zijn hoofd naar beneden loopt hij ons tegemoet.

Er komt een heel verhaal, gevolgd door een huilbui waarom het gegaan is zoals het gegaan is. Wij dachten dat hij afgestudeerd was, maar dat blijkt niet zo te zijn, hij heeft nu zijn diploma als afgestudeerd mechanical engineer, maar nog niet als leraar autotechniek wat het doel is. Nu moet hij een jaar aan het werk om ervaring op toe doen. Maar dat werk is er nog niet en dus heeft hij geen inkomen en dus geen eten. Na het ervaringsjaar kan hij terug naar school om zijn diploma te behalen. Natuurlijk lossen we één en ander samen met Anthony op en zo leren ook wij weer dat we een goed beleidsplan op moeten stellen hoe met onze (bijna) afgestudeerde jongeren om te gaan.

Dinsdag zijn we weer in Lwengo. Maandag heeft het heel de dag geregend, maar vandaag schijnt de zon gelukkig!

We monitoren Primary 4 t/m Primary 7 en vooral de laatste groep krijgt iets meer aandacht. Aan hen mogen we vertellen dat hun sponsor bereid is hun studie op Secondary School te betalen. En dat wordt met grote vreugde ontvangen bij de jongeren! Ze applaudisseren, geven een "big hug" door en zijn ontzettend blij! Ik krijg er zelf af en toe een brok van in mijn keel, zo blij zijn ze!

Dank lieve sponsors van deze Primary 7 kinderen, dat jullie positief hebben gereageerd op mijn "bedelbrief" want we weten best dat de sprong van 250 euro per jaar naar 450 euro per jaar fors is!

In januari 2024 volgt de volgende groep, dus als uw sponsorkind nu in Primary 6 zit, dan weet u dat alvast

Vandaag rijden we aan het eind van de dag nog even naar Pheibe in het ziekenhuis. We wachten met elkaar op de jonge dokter. Op de vraag of ze al iets geschreven heeft, mompelt ze dat ze geen pen heeft. Die geef ik haar. Haar vingers krampen zich om mijn hand heen. Ze wil naar huis... Maar dat laat

de jonge dokter nog niet toe. Eerst moet zijn collega morgen een oordeel vellen en misschien dat ze dan maandag naar huis mag. We laten haar samen met oma in vertwijfeling weer achter. Jammer!

Onze huisbezoeken

We zien een aantal (nieuwe) sponsorkinderen thuis en dat levert soms schrijnende beelden op. We komen bij Angel. Piepklein huisje en oma zorgt voor de kinderen maar ze weet zich geen raad meer. We komen bij Elizabeth, die de eerste term op Laetitia Secondary School heeft volbracht en nu blijkt dat ze liever naar St. Joseph had gewild waar ook haar vriendinnen naar toe zijn gaan. We maken kennis met de oma van Swaibat die ons verrast met een haan! We rijden naar de kleine Maria die met zoveel warmte na 3 maanden boardingschool wordt opgevangen. Pheibe is weer thuis, we rijden even langs, maar een gesprek is amper mogelijk. We spreken voorlopig af dat ze het na de vakantie weer gaat proberen op school en dan met de bodaboda gehaald en gebracht wordt. Anthony gaat nog met broer Tonny praten of hij soms weet hoe ze in deze depressie is beland. Het dagboekje komt nog onbeschreven uit de tas.

We komen bij Ntanzi thuis waar moeder door een kwakzalver eigenlijk alleen maar zieker wordt.

En dan komen we bij het gezin waar we Emmanuel doodziek in bed vinden. Zusje Christine, meisje van 11 die met een groot mes in haar handen staat om de banaantjes voor de matoke klaar te maken, Tonny die niet meer naar huis wil. Geen mam, geen buur, niemand!

Maar ook komen we bij Shahidi met een lieve mam en bij kleine Bruno, waar de armoede onbeschrijflijk is, maar de liefde overheerst. We zien Shivan met een lieve, jonge moeder, maar zo arm! Tracy die ons met een omhelzing welkom heet bij haar thuis.

Ook rijden we bij Brian langs; hij heeft wat mentale problemen, maar lijken nu, met de goede opleiding toch opgelost te zijn.

Samen met Anthony bespreken we de soms enorme zorgen en problemen in de diverse gezinnen en zoeken we met elkaar naar de beste oplossingen. Dat is zo mooi aan ons werk: het samen praten en bedenken hoe we dingen het beste kunnen regelen. Het geeft zoveel voldoening als het dan ook nog lukt!

Aan het eind van onze reis hebben we nog overleg met Anthony.

De uitkomst daarvan leest u of in onze volgende nieuwsbrief, die in september uitkomt of in de voortgangsrapportage van uw sponsorkind.

De laatste dagen van ons verblijf werken we aan de uitwerking van alle informatie. En op zaterdag reizen we met een goed gevoel terug naar Entebbe, via een omweg, want het Victoriameer heeft zich laten gelden en zet door de enorme hoeveelheden regen de doorgaande weg naar Entebbe voor kilometers onder water.

Nog even relaxen, nog even wat souvenirjes kopen. Van zondag op maandag vliegen we terug naar Nederland met een tevreden gevoel, maar ook met een hart vol zorgen. Daar zullen we thuis weer verder aan werken tot we met elkaar de beste oplossingen hebben gevonden.

Wat hebben we prachtig werk!

Rest mij alleen nog, namens alle kinderen, hun sponsors te bedanken voor hun kaart of brief! We hebben heel wat stralende bruine ogen gezien! En als je dan twee sponsors hebt, dan heb je, als het mee zit, twee brieven!

Hiernaast het verhaal van Harry en daarna een bijdrage van zijn zoon Tom

Beste lezers,

Het was 1ste paasdag 2023 toen twee van mijn kinderen op mij begonnen in te praten dat ik toch ook eens naar Uganda moest gaan. "Je bent als bestuurslid betrokken en je moet er heen", werd gezegd.

Mijn zoon had bij Pieter en Marga al eerder aangegeven er zeker wel naar toe te willen gaan om zijn twee sponsorkinderen te bezoeken.

Ja, wat doe je dan? Naar Uganda, Afrika.....en dan zo'n reis en dan de kosten. Met de juiste argumentatie en enige druk en ook met de ervaringsdeskundigheid en begeleiding van Pieter en Marga heb ik JA gezegd om "ons werk", het werk van en namens u te aanschouwen.

Ik kan u over de vele schrijnende armoede die ik heb gezien vertellen, ook over vele blijde gezichten en een prachtig welkom op school, over de besteding van uw sponsorgeld en giften, ik kan u vertellen overzoveel belevingen en gevoel !!

Maar ik vertel u ook heel graag dat 'wie goed doet goed ontmoet' en ontwikkeling zichtbaar is!

Ik ben blij dat ik deze reis en ervaring heb mogen maken.

Ik heb gezien dat het "anders" is. Niet Goed of Fout maar anders! Het blijft, met die wetenschap ook zo nodig om in die andere wereld de kinderen van nu en de toekomst een kans te geven.

Als medebestuurder van Lwengo Kids Foundation dank ik Marga en Pieter! Goed dat ik zulke gedreven reisbegeleiders aan mijn zijde heb gehad.

Het was ook een goede tijd samen met mijn zoon om Uganda te leren kennen.

Er is nog veel werk te verzetten, maar echt, beste lezers van deze nieuwsbrief, uw bijdrage, uw ondersteuning, uw betrokkenheid maakt voor vele kinderen HET verschil!

Delen van wat wij kunnen missen en met dat beschikbare deel de ontwikkeling en opleiding van kinderen ondersteunen waardoor het de armoede zal doen laten verdwijnen.

Als afsluiting mijn oproep om mee te denken:

U kunt ons helpen! Uiteraard doet u dat al maar het zou fijn zijn als u uw netwerk eens in kaart wilt brengen om zo een nog breder draagvlak en nog meer middelen te krijgen voor ontwikkeling.

Met vriendelijke groeten

Harry Hoorn

lwengokids.sponsoring@gmail.com

Bijdrage van Tom

Toen ik in een van de vorige nieuwsbrieven las dat er voor sponsors de mogelijkheid was om met Pieter en Marga mee te reizen naar Uganda, was ik meteen enthousiast. Als sponsor en via mijn vader die bestuurslid is bij de Lwengo Kids Foundation, had ik al veel over Lwengo gehoord en ik wilde graag eens meemaken hoe het er in Uganda aan toe gaat.

Wat een indrukken! Geweldig om te zien wat er al is opgebouwd in de afgelopen jaren, en overweldigend om te zien wat er allemaal nog moet gebeuren om alle kinderen in de regio menswaardige toekomstkansen te bieden. Met relatief weinig geld kan er zo veel verschil gemaakt worden.

Kinderen die naar een school kunnen waar fatsoenlijke slaapzalen zijn en waar stromend water is. Toegang voor alle leerlingen tot basis gezondheidszorg in het Lwengo Health Center. Allemaal zaken die er zonder de sponsoring en de donaties niet geweest zouden zijn. Tegelijkertijd is er nog zo veel potentie en urgentie om verder te helpen en te ontwikkelen.

Ik heb genoten van de mensen die daar, bijna geheel zonder bezittingen, toch ontzettend vriendelijk, warm en goedlachs zijn en een mooie gemeenschap vormen.

Door hen beseftte ik mij weer hoe druk en gehaast mijn leven soms is. Er werd mij gezegd: "you have the watch, but we have the time".

Uiteindelijk geloof ik dat de waarheid ergens in het midden ligt. Door interactie, delen en samenwerken kan die juiste balans gevonden worden. Daarom heb ik veel respect voor het geweldige werk van Lwengo Kids Foundation en iedereen die daar een steentje aan bijdraagt!

Tom Hoorn

Bent u onder de indruk van de verhalen van deze mannen? En wilt u ons mooie werk wel eens met eigen ogen bekijken?

In oktober gaan we weer!

Namens bestuur Lwengo Kids Foundation

Marga Streefkerk

na een regenbui stijgen er een soort vliegen op uit de grond. De kinderen trekken de vleugeltjes er af en eten de vlieg zelf op.....

